

POSICIONAMENT DEL CLAUSTRE RESPECTE A LA LLEI 1/2024

Per mitjà d'aquest escrit, el Claustre de l'IES Ausiàs March de Manises vol manifestar el seu desacord amb la Llei 1/2024, de 27 de juny, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula la llibertat educativa, per motius pedagògics i d'organització interna del centre:

Des del punt de vista pedagògic, considerem que la divisió de l'alumnat en funció de la llengua vehicular escollida per les famílies dificulta la cohesió social i l'enriquiment cultural dins de l'entorn escolar. L'aprenentatge compartit entre l'alumnat amb diverses llengües promou valors de convivència, respecte i tolerància, fonaments essencials del sistema educatiu. I en una societat democràtica.

A més, la segregació lingüística pot comportar desigualtats en l'accés al currículum. Els materials didàctics i les metodologies aplicades haurien de ser homogènies per a garantir la igualtat d'oportunitats, fet que es veu compromès amb aquesta llei.

No opta per un bilingüisme actiu ni eficaç, sinó que reforça encara més el monolingüisme de l'alumnat castellanoparlant i el bilingüisme de l'alumnat valencianoparlant; crea, per tant, diferències entre infants i joves valencians per origen de llengua o de comarca.

Vulnera els drets de l'alumnat, atès que no garanteix el que diu l'article 19.2 de la LUEV (Llei 4/1983, de 23 de novembre): en acabar l'ESO, «els alumnes han d'estar capacitats per a utilitzar, oralment i per escrit, el valencià en igualtat amb el castellà». La Llei 1/2024, de 27 de juny, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula la llibertat educativa, no ho permet.

Promou un model lingüístic que no actua sobre les mancances per a garantir la igualtat d'aprenentatge i domini de les dues llengües oficials en acabar l'educació bàsica, cosa que atempta també contra els preceptes de la LOMLOE sobre la competència plurilingüe de l'alumnat.

Des del punt de vista organitzatiu, impossibilita la constitució de grups heterogenis dins del mateix nivell als centres educatius, ja que la tria lingüística de les famílies condiciona la configuració dels grups i no afavoreix la decisió dels equips educatius, que atenen criteris exclusivament pedagògics, per a establir la configuració més idònia perquè el conjunt de l'alumnat n'isca beneficiat. S'hi pot donar el cas que, per exemple, tot l'alumnat amb necessitats educatives especials o del mateix gènere acabe en un mateix grup classe.

A més a més, genera dificultats importants en la planificació horària, la distribució del professorat i l'assignació d'espais. La necessitat de duplicar recursos per atendre grups diferenciats implica un increment de la complexitat administrativa i una sobrecàrrega en la gestió del centre, dificultant la coordinació i l'eficiència del projecte educatiu global.

No garanteix plaça -ni a les zones de predomini lingüístic castellà ni a les zones de predomini lingüístic valencià- en l'opció triada per les famílies com a llengua base d'ensenyament, fet que pot vulnerar els objectius de la Llei de llibertat educativa mateixa.

Fomenta divisions innecessàries entre l'alumnat, les famílies i la comunitat educativa.

Les llengües utilitzades en un ensenyament plurilingüe no estan separades de les relacions de poder entre els diferents grups socials i l'escola té l'obligació de compensar-les i de contribuir a la resolució dels conflictes. En un país en què la llengua pròpia es troba en situació de minorització és imprescindible que els diversos òrgans de govern doten el valencià de tots els instruments necessaris per a assolir una equitat real i efectiva al costat del castellà.

Conèixer i estudiar valencià i en valencià suma i no resta: ajuda a augmentar les capacitats cognitives de l'alumnat en totes les matèries i facilita l'aprenentatge d'unes altres llengües. A més, estudiar valencià i en valencià assegura l'aprenentatge equilibrat de les dues llengües oficials, sense cap cost per al desenvolupament del primer idioma.

Les institucions tenen l'obligació de promoure el nostre patrimoni immaterial més important, el valencià, la nostra aportació a la diversitat lingüística mundial. El valencià és el vehicle d'expressió d'una societat, és senya d'una cultura i, per descomptat, és patrimoni també dels habitants castellanoparlants de la Comunitat Valenciana.

Tota llei educativa que pretenga l'excel·lència, l'equitat i la igualtat d'oportunitats ha de situar l'alumnat al centre del sistema educatiu: qualsevol decisió relativa al sistema educatiu valencià hauria d'estar supeditada a aquesta premissa.

Per tot allò exposat el Claustre de professorat aprova el següent ACORD:

Sol·licitar a la Conselleria d'Educació, Cultura, Universitats i Ocupació, la retirada de la Llei 1/2024, de 27 de juny, de la Generalitat Valenciana, per la qual es regula la llibertat educativa.

A Manises, 29 de gener de 2025

Signatura